

Wohmny staw.

Wotaj, njeichonuj, posběhú zwój hłóž!

Sej. 58, 1.

Do měrneho džěla zyrkwineho wobnowjenja běchu
šo we Witenberku tu khwilu zuse, schódne mozy
nutsdobyte. Tamny Karlstadt bě po krótkim psche-
bywanju w Kopenhagenje do Witenberka šo wrócził,
ale zuse nahladu šobu pschinješł. Wón pshecziwo
wobrasam w zyrkwjach předowasche a da je rošbicž
a spalicž, tež pshecziwo wschemu rošwucžowanju w
čžłowškich mudrosčach, tak šo hłowna mješčežanska
šchula počza próšna byčž. Demu šo augustinski
mnich Gabriel Zwiling pschisankny, kiž w student-
skej drascže psched wošadu stupi, spowjedž pschi Božim
wotkasanju wjazy džeržecž nochzysche a t. d. Pschi
tym bu wothladanje dušchow a wopytanje khorych
žyle škomdžene. Š temu šo hiščeže k woprawdže
hjesbóžnemu sběžkej falschni profetojo š Zwiřawy
pschinamakachu: Mikławšch Storch a Markuš Stübnač,
kotrymajž šo Marcžin Zelariuš pschida. Čži šo
powořachu na widženja, šony, šjewjenja Bože; woni
šazpiwachu Bože pišmo, čžychu kščeženizu džěčat-
kow wotštronicž a šo tak šadžeržachu, šo bě to naj-
wjetschemu džělej wošady šrudny postork, wězy ewan-
gelija pač njewurjeknjena wulka šškoda.